

YASIN SÛRESİ

Selamun aleykum ve rahmetullah.

Euzubillahimineşşeytanirracim bismillahirrahmanirrahim. Allahümme salli ala seyyidina Muhammed. Rabbişrahli sadri ve yessirli emri vahdül ukdeten min lisani yefgahu kavli. Hasbunallah ve ni'mel vekil.

Yasin suresindeyiz. Yasin suresini çok tekrar ede ede gitmek istiyorum. Bitirdiğimiz zaman da en baştan tekrar edeceğim ki ayetleri okuduğumuz zaman gerçekten zihnimizde kalsın.

Yasin Suresi Mekke döneminde nazil oluyor. Hep tekrar ediyoruz sıkıntılı bir dönemdi diye. Ama şöyle yinelemek istiyorum: Peygamber Efendimizin (sav) taraftarlarının çok çok az olduğu ve kendisini çok yalnız hissettiği bir dönem. Bir yolda yürüyor ve herkes ona akılsız olduğunu, deli olduğunu ve yanlış yolda gittiğini sürekli olarak söylüyor. Siz bir yolda yürürken bütün mahalle size yanlış yolda gidiyorsun diye bağırmaya başlasa acaba dersiniz, gerçekten yanlış tarafa mı gidiyorum diye düşünmeye başlamanız muhtemel. Çok uzun bir süre büyük bir baskıyla böyle yapıyorlar. **“Muhammed (s.a.v.) sen peygamber değilsin, yanlış yöne gidiyorsun, yanlış yöne gidiyorsun.”** diyorlar. Peygamberimiz hâliyle psikolojik olarak çok bunalıyor, yalnız hissediyor, kötü hissediyor ki bizler bu yalnızlığı; dini yaşama hassasiyetimiz ölçüsünde akrabalarımızın içinde, komşularımızın içinde, ailemizin içinde yaşıyoruz.

Bir amel ortaya koyuyorsunuz Allah için ve etrafınızdaki en yakınlarınız diyorlar ki “Delirmiş olmalısın şu an gittiğin yön yanlış. Yanlış bir tarafa gidiyorsun. Bu iş bugün böyle olmaz!” diye hep birlikte bağırmaya başlıyorlar. O an “Acaba ben gerçekten yanlış yöne mi gidiyorum?” diye düşünmeye başlıyorsunuz. Böyle bir yalnızlık yaşıyor ve biraz buna binaen de inmiş bir sure. Eğer hayatınızın böyle bir dönemindeyseniz ya da belki ilerleyen senelerde daha derin böyle bir hisse kapılacaksınız. Yasin suresi bu bağlamda pansuman görevi görecek bir sure. **Hani bir otobüste, tatilde, evliliğin içinde, çocuk yetişirken, insanın ‘ya ben gerçekten yapayalnızım’ hissiyle boğulduğu an hayatımıza inmesi gereken ve böyle anlarımızı aydınlatacak olan bir sure. O yüzden bizim için kıymeti çok büyük. Tampon bölge olabilecek bir kuvvete sahip bizim için.**

Bunu söyledikten sonra *Ya ve Sin* harflerinden bahsedelim. Peygamber Efendimiz (sav) okuma yazma bilmiyordu. Mesela ben konuşurken başka türlü konuşurum fakat bir metni okuyorsam veya başka birinin sözlerini size aktarıyorsam bunu hemen hissedersiniz. Bu senin sözlerin değil başka birinin sözlerini söylüyorsun, diye. Allah

hem bunu vurgulamak istiyor hem de diyor ki: “Bakın aranızda cahil olan okuma yazma bilmeyen birisine harfler, kelimeler, cümleler söylüyorum.” Şöyle bir örneklendirme yapalım: Mesela siz beni tanıyorsunuz. Neyi bilip bilmediğimi de biliyorsunuz. Sonra bir gün geliyorum size Rusça bir şeyler söylemeye başlıyorum. Rus edebiyatından havalı havalı ya da Fransızca cümleler söylüyorum. Bugün hiçbir şey bilmiyordum ya bir saat sonra gelip takır takır konuşuyorum yeni kelimelerle ilgili. Bu şaşırtıcı olurdu değil mi? Beynime bir çip yüklenmiş gibi.

Hz. Muhammed’in de (sav) sanki beynine bir çip yüklenmiş gibi konuştuğunu düşünün. Böyle büyüleyici bir olay gerçekleşiyor. Kur’an’dan konuşmaya başladığı an bir şey oluyor ona. Böyle tuhaf bir hâl. O yüzden de diyorlar ki: “O büyücüdür.” Çünkü dün Çince konuşamıyordum ve bugün takır takır Çin Edebiyatından harika sözler söylüyordum bana bir şey yapılmış olmalı. O şekilde düşünüyorlar. Dolayısıyla Allah onların bu hayretiyle onları eller yukarı şeklinde yakalamış oluyor. Kendi kendilerine itiraf etmiş oluyorlar ki hakikaten Hz. Muhammed’e (sav) müdahale eden bir durum var. Hep bu harflerden bahsediyoruz fakat üzerinde çok tefekkür etmiyoruz.

Müşrikler sürekli diyorlardı, sen peygamber değilsin, sen peygamber olamazsın daha soylu birisi olması gerekiyordu, deyip kabul etmiyorlar. Fakat bu kabul etmeyişin ardından bir taraftan da diyorlar ki: “Bu sözler senin de olamaz. Sen herhalde bir büyücüsün.” **Yani şunu kabul etmiş oluyorlar: Dışarıdan bir müdahale var. Allah da diyor ki kendi kendilerine itiraf ettiler.** Aslında farkındalar. İlerleyen ayetlerde görüyoruz onlar anladılar, diyor. Çünkü bu, insanın kendi kendine yapabileceği bir şey değil ve aslında fark ettiler. O’nun peygamber olduğunu, mucizevi bir şey olduğunu, Allah’ın müdahale ettiğini kabul etmek zorunda kalıyorlar. Artık yalan söylüyorlar; inanmıyoruz, diye. İnanmıyoruz demeleri yalan söylemeleri oluyor o noktada.

Daha sonra ne diyoruz **hikmet dolu Kur’an hakkı için**, neydi hikmet? Üç tane aşama vardı. **Hakîm** kelimesinin üç anlamı vardır: **Hikmet dolu, hüküm veren ve ihkâm.** Muhkemden daha üstün derecede ihkâm olan. İlimden kastımız nedir? Tekrar ayeti okuyorum:

“Ya Sin Vel kuranil hakim”

“Ya Sîn” ayetini okuduğumuzda aklımızda neyin kalması gerekiyormuş? Allah peygamberine bilmediği kelimeler, harfler söyleterek aslında Kur’an’ın kendisinden bir kelâm olduğunu ispat ediyor müşriklere.

Ya ve Sîn Arapçada iki harf ancak Resûlullah’ın (sav) okuma yazma bilmiyorken harfleri söylemeye başlaması, O’na öğretildiğinin delili. Hiçbir harf bilgisi olmayan çocuk bir sabah kalksa alfabeyi saysa durup dururken, elbette şaşırtıcı olur. Bilin ki Hz.

Muhammed kendiliğinden konuşmuyor, o bir gecede okumayı sökmüş değil, O'na söyleten Allah, öğreten Allah, size ulaştırmasını emreden Allah. O'nun buyrukları değil söylenenler, Allah'ın emirleri. O'nun iletmekten başka seçeneği yok. *Ya Sîn*, bütün bunları hatırlatmaya yetiyor. İçinde başka hikmetleri, neden bu iki harfin seçildiğini âlemlerin Rabbi olan Allah bilir, burada noktalayalım.

“Vel Kuranil Hakim”

Allahu Teala, *hakîm* kelimesiyle Kur'an'a yemin ederek devam ediyor sureye. Yemini, ancak çok önemli bir hakikat ilan edeceği zaman kullanır. Buradaki yeminden sonra, Kur'an'ın çok yükseklerden, yücelerden, göklerden, semalardan indiğini ispat edecek Müşriklere. Ve O'nun çok saygı değer bir kitap olduğunu kanıtlayacak '*Hakîm*' kelimesiyle. Hakîm'in üç anlamı vardır:

- *İlim dolu*
- *Hükmeden*
- *İhkâm*

İhkâm oluşu harika derecede birbiriyle örüntülü bağlantıları olması demektir. İlk anlama dönersek, **İlimden kastımız Kur'an'da bütün insanları ilgilendirecek bilgiler mevcuttur.** Örneğin kimi coğrafyadan etkilenir, kimisi daha entelektüeldir. Kimi bir hayvanın yapısıyla, çiçeklerle ilgilenir, kimisi ise matematik. Herkesin ilgi alanı farklıdır. Elbette herkesin imtihanı da farklıdır. Hayatındaki sıkıntılar da farklıdır. Bana dert gelen sana çerezdir. Başkasına çerez gelen öbürüne çok ağır bir derttir. Fakat Kur'an'ı hangi insan okursa okusun bir yerinde muhakkak der ki: “Ya burada benden bahsediyor. Benim sıkıntıyla ilgili bir şey var burada.” Hatta şöyle artırabiliriz:

Kur'an'ın bazı surelerini okuduğumuzda şöyle olabilir; okuduklarımın benimle bir alakası yok ama on gün sonra, iki sene sonra belki beş yıl sonra Allah benim başıma bir hadise verir. Benim başımdaki insanlar, hadiseler değişebilir ve benimle alakası olmadığını düşündüğüm o sureyi okuduğumda derim ki “ya bu sure şimdi beni anlatıyor.” Mesela evlilikle ilgili ayetler şu an benimle ilgili değildir. Fakat evlilik dönemindeyken o ayetlerin hepsi benimle ilgilidir. Aynı şekilde boşanmayla ilgili ayetler eğer böyle bir işim yoksa benimle ilgili değildir. O kadar da ilgimi çekmez. Ama boşanacaksam, boşanmayla ilgili bütün ayetler artık benimle çok ilgilidir. Faizle ilgili ayetler, ticaretle ilgili ayetler, anne babayla ilgili ayetler, sabretmekle ilgili ayetler, evlatla ilgili ayetler, meslekle ilgili ayetler gibi çoğaltabiliriz. Benim derdim, sıkıntım, muradım neyse onunla ilgili ayetler benimle ilgilidir. İlgimi çeker. Algıda seçicilik dediğimiz durum.

İnsan ömründeki yelpazede, ömrü tamamlanana dek Kur'an'daki bütün ayetlerle bir şekilde muhatap olur. Çok mucizevi bir şeydir. Bütün ayetler hayatımızın bir döneminde muhakkak bizi ilgilendirir. Bizim üzerimizden, arkadaşımız üzerinden, komşumuz üzerinden o ayetin hak olduğuna, lazım olduğuna gerçekten iman ederiz. İşte bu çok üstün bir ilimdir. Bunu başka hiçbir kitap yapamaz. Çünkü **başka hiçbir kitap bizi beş sene sonra ilgilendirebilecek sıkıntının cevabını sunamaz. Başımıza ne geleceğini bilmiyordur zaten.**

Peki, sorunlarımızı nasıl çözümleriz Kur'an'la birlikte? Öncelikle çok iyi bir Kur'an çalışması yapıyor olmamız gerekir. **Yoksa daima Kur'an'dan başka bir yerden cevap arıyor oluruz.** Ama Kur'an'daki konulara hâkim olursak cevabımızı nerede bulacağımızı bilebiliriz. Bu konuda benim tavsiyem: **Kur'an'da konu taraması yapmak.** Google'a yazdığımızda bile birçok güvenilir siteler var. Misal veriyorum ticaretle ilgili ayetler dediğiniz zaman karşınıza bir sürü ayet gelir. Kalp sıkıntısıyla ilgili ayetler, içinde kalp geçen ayetler yazın bir sürü ayet çıkar. Sadece onların ismini not alsanız, bir sene boyunca içinde kalp geçen ayetleri çalışmak istiyorum deseniz dahi kalple ilgili bin bir sıkıntıya dair inanılmaz ilminiz olur bir sene içinde. Böylece kalbinizin çok farklı sıkıntılarında hangi ayetle çözüm bulacağınızı bilirsiniz. Çünkü orada muhakkak bir eylem geçiyordur.

Peki, biz ne yapıyoruz? Çekiliş kitabı gibi, bir sıkıntım var Kur'an'ı açıyorum bir ayet çekiyorum. Kötü bir niyetle değil ama açıp rastgele çekiliş yaparak çözebileceğimiz bir mevzu değil Kur'an. Benim şimdi bir sıkıntım var diyelim açıyorum, rastgele çekiyorum "aa çok etkileyici". Allah böyle yapmamızı istemiyor. **Allah Kur'an çalışmamızı istiyor. Kur'an'ı çalışıyor olmamızı istiyor. Çünkü Kur'an yaşam kitabı.**

Hayatımızdaki şeyler olağan bir şekilde gidiyor mu? Hayır gitmiyor. Her gün yeni bir sabaha uyanıyoruz ve başımıza ne gelebileceğini bilmiyoruz. Her şey planladığımız gibi gitmiyor. Planlamadığımız durumlarla karşılaşabiliyoruz. Hayatınız normal standartta gidiyorsa bile yakınınızın başına bir şey gelebilir. Ailenizin başına bir şey gelebilir. Birisi akıl danışabilir. Çok zor durumdayım ne yapabilirim, diye. Siz de yardım etmek istiyorsunuz diyelim ama cahilseniz, Kitabımızdan bir haberseniz ne karşınızdakine yardım edebilirsiniz ne de kendinize. Ayda yılda bir Kur'an'dan çekiliş yapmaya çalışarak bu bilgiyi öğrenemezsiniz. Kur'an çalışıyor olmanız gerekir. Bakın az evvel çok mantıklı bir öneride bulundum. Bir kelime belirleyin kalp olur, evlilik olur, aile olur, ticaret olur. Bununla ilgili ayetlere bakın. Bir sene bunu çalışın. Hayatınızdaki daha merkezi yerdeki sıkıntı neyse onu seçebilirsiniz.

Diyelim ki evlatla ilgili sıkıntınız var. Çalışın evlatla ilgili ayetlere, üç sene buna çalışın. Zaten insan algısı seçici olduğu için neyle muhatapsa, nasıl bir sıkıntısı varsa onunla ilgili daha şevkle çalışacaktır.

Şahsen ticarete pek de çalışmak istemem çünkü böyle bir işim yok. Ticaret yapan insanın ise o ayetler hava gibi su gibi ihtiyacı olur. Şu an başka şeylerle ilgili çalışmak istesem dahi yine de bilmem gerekir, çünkü o ayetler de yaşamda karşıma çıkabilir. Hiç çıkmasa bile sorumluluğum dâhilinde. Bu konuda tembellik edip o ayetlerden bir haber olduğumuz zaman ne oluyor biliyor musunuz? İç sıkıntısı olarak geri dönüyor ve birbirimize şunu söylüyoruz: “Ay içim sıkılıyor ama niye bilmiyorum.” Ben de bilmiyorum. Kimse de bilemez ve çözemeyiz de zaten. Öyle bastırırsınız geçer. Sonra o içinizdeki sıkıntılar neye dönüşür biliyor musunuz? İki gün sonra iyi olduğunuzu zannedersiniz, içinizde bir sıkıntı vardır onu çözümleremeyiz. Bir pikniğe giderseniz, arkadaşlarınızla buluşursunuz. Sonra dersiniz ki kafam dağıldı, açıldım. Hayır, kafanız dağılmadı. Açılmadınız. O sıkıntı geçmedi. Nasıl oluyor bak bir hafta sonra, bir ay sonra bir yerde patlıyorsunuz hiç olmayacak bir meselede. Yaygın bir kaygı haline geliyor ve huzursuz ediyor.

Hiç takılmayacağınız konulara takılıp, olmayacak meselelerde ağladığınızda anlayabiliyorsunuz. İyi değilsiniz çünkü içinizde bir sıkıntı var. Allah tarafından mesaj veriliyor içerde. Diyor ki “Kulum sen iyi değilsin, içerde bir şeyleri düzeltmen gerekiyor. Kendine yönelmen, tamir etmen gerekiyor.” Alarm veriyorum, diyor. Ona rağmen bir piknikle, bir çay saatiyle bastırmaya çalışıyorsunuz. Kötü bir şey demiyorum ben ama çözmüyorsunuz. Psikologların en çok yaptığı şey; neden diye sormak; neden böyle hissediyorsun, tam olarak ne istiyorsun, şu an rahatsız eden durum ne? Bu soruları sorun kendinize. Bakın çok basit sorular ama insanlar bu sorulara cevap veremiyor. “Beni şu an ne rahatsız ediyor?” Çünkü bu basit soruların cevabı sizin hayatınızdaki temel taşlarla ilgili oluyor.

Annenizi, babanızı ya da eşinizi değiştiremezsiniz. Beni rahatsız eden şey annemse ne yapabilirim? Anneyle ilgili ayetleri açıp çalışmam lazım. Oradaki bakış açımızı değiştirmemiz için tedavi yolculuğuna başlamak gerek. Hırıltılı öksürük olur ya nefes alamazsın çok zorlanırsın internetten araştırırsın ne geçirir, diye; biri yazmış “Kardeşim başına böyle bir durum geldiyse yapacak hiçbir şey yok ne yaparsan yap 3-4 gün çekeceksin o acıyı.” Evet, bak tedaviyi uygulamaya başladığım gibi hemen geçmeyecek. Mesela bal, zencefil vs. yersem üç günde geçecek. Ama tedaviyi uygulamazsam bir haftada geçecek. Ne demek istiyorum ben? İçimizin sıkıntısı ayet çalışmamıza rağmen ertesi sabah pat diye geçmeyecek, bizi kuş gibi yapmayacak. O sıkıntı, ağrı, bulantı hâli devam edecek bir süre. Fakat daha uzun sürecek olan sıkıntı

sürenizi kısaltacak, halledecek ve hafiflemiş olacaksınız. Diğer türlü mevcut sıkıntıların üzerini örtüp olmadık yerde üzülüyoruz.

Kur'an, ilim dolu bir kitap diyoruz ya Kur'an'ın ilmi hayatımızı inşa etmek, sıkıntılarımızı geçirmek için ve muhataplarımızla ilişkimizi düzenlemek için var. Ama ilişkilerimizi kafamıza göre düzenlemeye çalışıyoruz. Kafamız ilişkimizi düzenlemeye yetmiyor. Ne kafamız ne de kalbimiz yetmiyor. Çünkü kafamızı da kalbimizi de vahye göre şekillendirmemiz gerekiyordu ama onu keyfimize, nefsimize göre şekillendirdik. Bilinçaltımızda bir şeyler var. Ailemizin empoze ettikleri var. Çevre baskısı var. İnsanlardan duyduklarımız, izlediklerimiz, etkilendiklerimiz var. Hepsisiyle birlikte kafamız çorba oluyor ve kendimiz olarak düşünemiyoruz. Kur'an aslında benliğimizle düşünmeyi öğretecek olan kitap. Kendimize varıp sağlıklı olarak düşünüp tedavi edebilmemizi sağlayacak bir kitap.

Eğer en başından beri bu vahiy üzere yetişiyor olsaydık zaten hasta ruhlarımız olmayacaktı Allah'ın izniyle. Fakat şu an bu kadar sağlam bir kalbimiz yok. Hemen etkileniyoruz, dağılıyoruz, inciniyoruz. İşte **korunma kalkanımızı kuvvetlendirecek olandır Kur'an. Biz sürekli Kur'an'dan başka yerlerden medet umuyoruz, kalbimizi rahatlatmak için. Ama kalbimiz bu şekilde rahatlamayacak.** Geçici şeyler yapıyoruz; piknik olur, arkadaşlarla buluşma olur. Geçici bir rahatlama yaşıyoruz bu şekilde. Eve geri döndüğünüzde, yattığınızda yine rahatsız edecek. Yine hiç ummadığınız bir yerde iştahınız kesilecek. Yine canınız sıkılacak. Yine bir anda tepeniz atacak. Çünkü oradaki irin akıtılmadı ama akıtılması gerekiyordu. Akıtılıp temizlenip sonra iyileşmeye bırakılması gerekiyordu. İşte Kur'an'ın ilminin bu kadar etkileyici olmasının, sürekli mucizevi bir kitap demesinin sebebi böyle bir şifâ kaynağı olmasıyla da alakalıdır.

Peygamberimiz de (sav) çok ağır psikolojik baskı altındaydı. İnsan ruhunun kaldıramayacağı şeyler yaşıyordu. Diyordu ki "göğüm kafamı kaldırdım ve Cebrail'in kanatları semayı kaplamıştı." Delirirsin, bayılırsın herhalde. "Beni tuttu, kemiklerimin kırıldığını hissettim sanki o kadar kuvvetli sıktı." Gaybten bir melek sıkıyor düşün. Birine var deseniz görmüyor. Delirirsiniz. Çok sağlam sinirler isteyen bir durum gerçekten. İşte sağlam kalabilmesini Kur'an'la sağlayabiliyor. Kur'an'la ne kadar büyük bir özgüvene, şahsiyete sahip olduğuna bakar mısınız? Kur'an ona öyle bir duruş kazandırıyor ki kimsenin görmediği bir meleğin varlığından hiç şüphe etmez hâle geliyor. Bir süre sonra kendinden emin bir insan oluyor.

Diyor ki sahabelere: "Az önce gelen Cebrail'di, size şunları haber verdi." Ama ilk başta öyle değil çok tedirgin, ürkek, ağlıyor, örtünmek istiyor, yuvarlanıyor, korkuyor, konuşmak istemiyor, kaçıyor, zayıf hissediyor. Daha vahiy gelmemiş. Bakın onun zayıf olduğu, korktuğu, anlamadığı bir dönem var. Allah 'kalk' diyor. Korkuyor.

Düşündüğü, deli miyim, diye kendisine sorduğu bir dönem var. Sonra nasıl bu kadar güçlü hissediyor da bütün insanlığın karşısına çıkıp çok zelil bir durumdayken, 3-5 tane insanken, "Biz Rumları da yeneceğiz" diye söyleyebiliyor? Ben çıksam elime mikrofonu alsam, İsrail'i yeneceğim, ABD'yi yeneceğim desem? İşte aynen bunu yapıyor.

O (sav) , o an kendinden çok emin artık. Bu kendinden eminliği hayatınızda düşünün. İş hayatınızda, aile hayatınızda birileri size gardını almışken, saldırırken, siz tam hayırlı bir amel yapmak isterken o ağzını açan insanlara karşı bu kadar özgüvenle durabildiğinizi düşünün. Düşünün, nasıl rahatlatır değil mi? Rahatlatmadığı zaman ne oluyor biliyor musunuz? Yaptığınız ameller ve farzlar sizi hasta etmeye başlıyor ruhsal olarak. Baskı altında hissediyorsunuz.

Bir farzı uyguluyorsunuz ama aslında onu uygulamanız gerektiğinden çok da kalben müsterih değilsiniz. Bu da zamanla oturuyor; mesela ilk seferde güçlü duramayabiliyorsunuz ama üçte dördte daha güçlü durabiliyorsunuz, sebat ederseniz. O yüzden Kur'an'ın ilmi noktasında üzerinde tekrarlar durdum, duruyorum. Neden? Yine söylüyorum. Birçok insanla konuşuyorum. İnternet üzerinden de, kendimden büyük insanlarla da. Birçok insanın problemi var bin bir şekilde. Ağzıma alamayacağım şeyler, çok kötü, gerçekten akla hayale gelmeyecek şeyler var. Ahlsızlık olarak, fitrat bozukluğu olarak birçok kötülük var. Allah evlatlarımızı korusun her türlü şerden.

İnsan çok çaresiz kaldığında bir mucize istiyor. Bir şey ver ve durumumu çözsün. Allah diyor ki "*Vel Kur'an'il Hakim*". **Ben diyorum ki mucize istiyorum. Allah da diyor ki kitabı aç.** Çok kuru geliyor değil mi? Oysa şu otu topla şöyle tılsımlı mılsımlı bir şeyler yap, üfür odalara, dese, coşacağız!

Allah'ın aşamalılık ilkesi vardır. Tohumu ağaç yapmaz hemen. Tohum önce tohum olmak zorundadır. Tohum önce büyür sonra ağaca dönüşür. Her şey aşamasını ve döngüsünü tamamlamak zorundadır. Bir çocuk 6 aylık doğarsa ya ölür ya da kuvöze alınır. O yüzden Allah acele etmez. Her şeyin vakti ve kararlaanan bir takdiri vardır. Ayette de geçiyor *esteezubillah;*

"Allah'ın sünnetinde bir değişme bulamazsın."

Diyor ki: "*Benim sistemim harikadır. Ben asla sitemimi değiştirmem. Benim sistemim aşamalar üzerine kuruludur.*" Subhanallah. Bak şimdi benim sistemim aşamalar ve sebepler üzerine kuruludur. Bir yere bereket göndereceği zaman ne diyor:

“Yağmur yüklü bulutları gönderen O’dur” bereket olsun diye. Niye yağmur yüklü bulutlar? Bulutlar olmadan hiç su inemez mi Allah istese? İnebilir. İndirmem diyor ama. **Buhar olacak, bulut olacak, toplanacak ve yağmur olarak inecek. Yani kendi nizamı ve sistemi içinde mantıklı bir şekilde önümüze gelecek. Mantıksız hiçbir şey önünüze sunmuyorum,** diyor.

Yine çok etkileyici. Allah bütün adımların gerçekleşmesini istiyor. Biz bütün adımların gerçekleşmesini istemiyoruz. **İstediğimiz şeyin hemen verilmesini istiyoruz.** Allah ısrarla diyor ki bütün adımları yerine getirmen gerekiyor. Ondan sonra verip vermeyeceğim yine bana kalmış. Hz. İbrahim (as) için ateşi hazırlarken odunları tek tek koydular. Ateşi yakmak için her şeyi yerine getireceksiniz ama belki de çakmayacağım. **Fakat ateşin yanmasını istiyorsanız her şeyi yerine getirmiş olmanız gerekiyor.** Asla kendi kendine yanmayacak. Tüm bunları kalben sindirip kabul etmek gerekiyor. Bütün bunlara iman edersek, Kur’an’ın ilmi kalbimizi etkileyebilir.

Sonraki ayetlerde insan için 3 engelden söz ediliyor:

- *Önünde*
- *Ardında*
- *Yukarısında*

İnsanın önce önündekileri görmesi gerekiyor. Önündekini görmeyen vahye hiç ulaşamaz. Önümüzdekiler nedir?

Mahlûkat. Mahlûkat, aşamalılığı, her şeyin seviye seviye olduğunu ve Allah her ne verecekse mantıksal bir çerçevede gösterir. Mesela ben 5000 TL istiyorum. Borcumu kapatacağım. Allah benim kapıma 5000 TL bırakmaz. Bırakabilir elbet ama bırakmaz. Bunu mantıksal şekilde mucizeye dönüştürür. Mesela beni arar der ki arkadaşım “Ya benim bir arkadaş 5000 TL zekâtını vermek istiyormuş. Birisini soruyor, sana getirebilir miyim?” Bunu yine bir sebebe bağlayarak getirir. Anlatabiliyor muyum? Gidip çöpün kenarında bulmam. Ha bulabilirim de ama zayıf ihtimaldir. Çünkü benim imtihanım üzerinden başka birinin imtihanını da görüyordur Allah. Onun da bir şeyi ödemesini sağlamasını istiyordur. Sadece benimle ilgili değildir mesele. **Benim almamı sağlayacakken onun da vermesini sağlamak istiyordur.**

Biz çok basit düşünüyoruz. Ama Allah isteğimizi karşılama esnasında on kişiyi birden daha imtihan alanından geçiriyor. Onun kalbinden vermeyi çıkarıyor. Arkadaşını aracı olarak tutuyor. Belki üçüncü bir kişi var. Bir başkasının dedikodu yapıp yapmayacağını deniyor. Parayı veren kişinin kibirlenip kibirlenmeyeceğini test etmek istiyor. Para bana ulaştığında şükredip etmeyeceğimi test etmek istiyor. O kadar çok şeyi kuruyor

ki oraya. Allah bir insan üzerinden bir sürü imtihan şekillendirdiği için çok fazla aşama, sebep ve mantıklı çerçeve vardır.

Ayrıca bazen bunların hepsinin üzerinde *“Kün fe yekün”* dediği şeyler vardır. Ol derim ve olur. Bitti. Fakat bu ol demelerinin de sebebinin şu olduğunu biliyoruz; yaptığımız her eylem, kaşımızı her kaldırmamız, elimizi uzattığımız ya da uzatmadığımız her şey geleceğimizi etkiler. Yaptığınız her hayır ya da her kötülük mutlaka geleceğinizi etkiler. Tövbesini ettiyseniz o ayrı mesele. Şunun altını çizmek istiyorum. Geçmişte yaptığınız günahları hatırlayınca içiniz yanıyor ve bunlara tövbe ettiyseniz bunlar kapanmıştır. Bugününüzü etkilemenize izin vermez. Bunlar bitti. **Allah’ın unuttuğu meseleyi kendinize hatırlatmayın. Meleklerine bile unutturdu. Bugününüzü geriye düşürmesine izin vermeyin. Bugün yeni bir gün ve siz yeni bir insansınız. Onlar bitti. Onları tekrar etmiyorsanız geriye dönmeyin. Yoksa şeytan bugününüzden çalar.**

Tövbesi edilmiş kötülüklerden bahsediyorum. Zina da ettiysen tövbesini ettiysen bitmiştir. Adam da öldürdüysen tövbesini ettiysen bitmiştir. **Bunu kimseye söylemek zorunda değilsiniz. Günahlarınızı ortaya dökmeyin de anlatmayın da. Örtün, çünkü Allah örtüyor.** Kurcalamayın, kapatın. Allah unuttu siz de unutacaksınız. Tertemizsiniz, bitti. Önemli olan orda pişmanlık duyup eski günahlardan, hatalardan ateşten kaçır gibi kaçmaktır.

Öyle bir ilim ki benim hayatımdaki bütün sıkıntıları çözecek mevcut bilgi bu Kur’an-ı Kerîm’de. Hayatınızdaki en büyük sıkıntı neyse öncelikle bunu tespit edin. Bu bireysel olabilecek bir çalışma. Sonra esas kelimeyi bulun. Beni en çok rahatsız eden şey ne? Mesela kibir, kalbim, annem, eşim, işim, ticaret. O her neyse bulun kelimenizi, bununla ilgili ayetleri ve hadisleri. Sonra yavaş yavaş her gün bakın. 5 dakika, 10 dakika, bir sene, iki sene, üç sene... Neyse. Bu şekilde çalışın inşaallah. Ben Allah’ın izniyle hayatınızın bereketleneceğine inanıyorum. Sıkıntınız her neyse onunla ilgili burada bir ilaç var. Her gün sıkıntınız için ağlıyorsunuz. İlaçla ilgili hiçbir şey yapmıyorsunuz. Ve Allah ısrarla diyor ki *“Vel Kur’anil Hâkim”*. **Gel, çözelim. İsrarla gitmiyorsunuz ve tekrar ağlıyorsunuz. Allah ağlıyorken çözmeyecek. Yani sadece ağlıyorsunuz diye çözmeyecek. Harekete geçmeniz gerekiyor.** Bu hususa imanımızı tazelememiz gerekiyor.

Burayı kapatıyorum inşaallah son cümlelerimle. **Gerçekten ‘Vel Kur’anil Hakim’ ve beklediğiniz mucize, aradığınız anahtar, “ya artık çözülsün, yetti artık” dediğiniz mesele burada. Ve buraya yönelmedikçe asla çözülmeyecek.** Bunu da bu kadar net söylüyorum. Geçişirici şeylerle gününüzü geçireceksiniz. Belki istediğiniz şeyi elde ettiğinizi zannedeceksiniz. Fakat sağlıklı bir çözüm olmayacak. Yine oradan problem çıkacak. Çünkü çözmediniz. Karşınıza çıkacak. Mutluymuşsunuz gibi zannetseniz de

karşınıza çıkacak. 5 sene sonra 10 sene sonra o mesele sizi bırakmayacak. Çünkü çözmemiz lazımdı.

Allah bizi tedavi ettikten sonra cennetine kabul etmek istiyor. Cehennemin bir tasvirini okumuştum: **“Yoğun bakım ünitesi.”** Allah insanı dünyadayken hastalıklarından arındırmak ister. İnsanın kalbini kemal noktaya ulaştırmak için imtihanlara gark eder. İnsan, ilk yaratılıştta fitrat üzere en güzel hâl ile yaratılmıştır. Her bir insan en iyi işleri yapmaya muktedirdir. Yaratılan bütün insanlar için cennette köşkler inşâ edilmiştir. Dünyaya geldikten sonra kalbinde iyilik temeli bulunur. Yaşam yolculuğu içinde ise önüne iyi ve kötü yollar çıkar. Buradan sonra iş tercihlerine bakar. Kötü işleri tercih edenler kalplerine kötülük nişaneleri eklemeye başlar, iyi işleri tercih edenlerin ise iyi nişaneler.

Allah, hiç kimseyi kötülük için yaratmamıştır. Ancak insan elleriyle bile isteye kötüyü tercih etmek isterse buna mâni olmaz. Kim neyi seçiyorsa ona göre bir yaşam çizilir. En sonunda ise hesap var. Bu hesap sebebiyle Allahu Teala kötüye sapan kullarını yeniden iyiliğe davet eder. Kalbindeki vicdanı celbeder. Ona uyarılar verir, hastalanan ruhu iyileştirmek için sebepler yaratır.

Fakat bazı insanlar ısrarla bu tedaviyi kabul etmez. Hastalıklı bir kalp ile ölür. Kâfirdir. Münafıktır. Günahkârdır. İşte Allah’ın rahmeti o kadar büyüktür ki, cehennemi yaratır ve cehennem yoğun bakım ünitesidir. Orada tedavi eder. **Madem sen burada tedavi etmedin kendini, ısrarla hayırlı yola dönmedin; gel bakalım şimdi tedavi edelim.** Tedavi olacaksın. O yüzden size diyorum ki burada olun. O şey sizin helâkınıza sebep olmasın. Çünkü insanın sıkıntısı insanı isyana sürükler. **Devamlı olan sıkıntı insanın ya imanını artırır ya da isyana sürükler. Ortası yok.** İsyana da sizi cehenneme sürükler. Orada yoğun bakıma alınırsınız. Allah korusun. O yüzden lütfen bu dediğimi ciddiye alın.

İkincisi hüküm eden demektir. Allah hükümlerini söylemekten çekinmez. Bunu da Allah’tan başka hiç kimse yapamaz. Eğer Resûlullah’ın hükmü olmuş olsaydı çok kez geri yapardı. Çünkü herkes saldırıyordu. **Bir de yüzyıllar öncesinde inen bir kitap tüm bu konulardan bahsediyorken ticaretten, aileden, kalpten, psikolojiden, sosyolojiden... Her konudan bahsediyorken hiçbir zaman değişmeyecek olması ve değişmemesine rağmen bütün zamanlardaki problemleri çözebilecek hükümlerle donanmış olması bir insanın yapabileceği bir şey değil.** Yine çok mucizevi olduğunu görüyoruz. Bakın artık bu ayeti her okuduğumuzda kalbimizin titremesi gerektiğini düşünüyorum. **“Vel Kuranil Hakim.”** Ne büyük bir ayetmiş gerçekten.

Üçüncü olarak anlamını örnek ile anlatacak olursak; bir binanın tuğlaları dizilidir ama düzeltme ihtiyacı hissedersin. Boşluklar vardır, tamamlanmamıştır henüz. Ayçiçeğinin içini düşünelim hani çekirdekler dizilidir. Altın oran dediğimiz husus. Altın oran bir şeyin mükemmel derecede hesaplanmış olması demektir.

Mesela Güneş'in bulunduğu konum. Yaratılırken öyle bir konumla hesaplanmış. Organlarımızın biçimlenmesi gibi. Her şeyin bir altın oranı varmış. Dünyanın altın oranı hesaplandığında Kâbe'ye denk geliyormuş. Allah'ın yarattığı her şey o altın oranın en mükemmel kıvamında. Daha ötesi yok. Daha iyisi olamazdı. Narı düşünelim. Narın diziliminde eksik nar yok fazla nar yok. Harika bir şekilde kabuklanmış. Allah'ın sistematik olarak dizdiği varlıklar. Misal gezegenler, tüm bunları ne eksiltebiliriz ne ekleyebiliriz. Harika bir dizim, sistem vardır. Tamamlanmıştır. Hiç oynayamayız. Mükemmeldir yani. İşte Allah diyor ki **her şeyin oranını bu kadar harika nokta atışıyla yapmışken senin hayatında yanlış bir şey koymuş olamam. Her şey olması gerektiği yerde. Doğru yerden bakamıyorsun. Bakabilmen için de kitabına ihtiyacın var.**

İşte *ihkâm* dediğimiz kavram, hayatın altın oranda konumlandırılmış olmasıdır. Kur'an-ı Kerim'deki ayetler Allahu Teala'nın mucizesiyle *ihkâm* bir şekilde dizilmiştir. Mesela Zümer Suresi 4. Ayetin Kasas Suresi 10. Ayetle bir bağlantısı orada devam eder. Bir sure inmiştir ardından beş yıl sonra bir sure inmiştir. Ama o bir diğerinin de devamıdır. Bunu hiçbir beşer yapamaz. Ayetlerin her biri ilk indiği hâliyledir, düzeltme olmamıştır buna ihtiyaç da olmamıştır.

Allahu Teala vahyi indiriyor. Peygamberimizin (sav) ağzından vahiy dökülüyor. Bu kelime hiçbir zaman düzeltilmiyor. Olduğu gibi, direkt birinci ağızdan. **En iyi yazarlar, şairler, bilim adamları bile ortaya koydukları bütün metinleri tekrar tekrar düzelterek en son halini sunmuşlardır. İlk hal daima çığdır. Hamdır.** Kimse direkt ortaya bir şey koymamıştır. Muhakkak oynamıştır üzerinde çünkü insanın düzeltmeye ihtiyacı vardır. **Diyelim ki yazı yazıyorum, bir saat sonra tekrar düzeltiyorum. Her bir saat sonra insanın başka şeyler geliyor aklına. Ama Allah'ın söylediği kelime yüz yıl sonra iki yüz yıl sonra bin yıl sonra aynı kelime. Bunu sadece Allah yapabilir.** Hiçbir sure ve ayet değişmiyor. **Yani *ihkâm*, altın oran dediğimiz dizim mükemmel, sıralama mükemmel.** Zaten surelerle yakından çalıştığımız zaman surelerin üçlü, beşli, altılı birbiriyle de bağlantıları var. Fatiha'dan sonra Bakara ile başlayan Kur'an'ı Kerim Nas Suresi ile bitiyor. Bakaranın Nas suresiyle bir ilişkisi var. Bu düzen, *ihkâm* dediğimiz konu Allah'ın insanı hayran bırakan bir sanatı.

Hem tabiatta hem insanda var. Hem de Kuran'da var. İnsan da küçük kainat dediğimizdir. Bunu da Allah'tan başka kimse yapamaz. **Vel Kuranil Hakim. Hem ilim, hem hüküm, hem *ihkâm*. Üçü birden burada.** Başka bir şey arama. Allah diyor ki; işte

bu üç şeyle ispat ediyorum ki Kur'an gerçekten benim. Kur'an gerçekten hayatımıza hâkim olacak otoritede bir kitap. **Hayatımıza nefsimizi hâkim kıldığımız sürece mutsuz ve zelil olacağız. Başka seçeneğimiz yok. İnsanlar pohpohlasa da iyi para kazansan da girdiğin yerde saygınlık görsen de sadece nefsine göre yaşarsan benim katımda rezilsin.**

Ali hocanın çok güzel bir sözü vardı tekrar etmek istiyorum. **Allah katında ne kadar izzet sahibi olduğunu merak eden kaç ayet bildiğine baksın. Kaç ayet biliyorsak o kadar adamız. Kaç ayet biliyorsak o kadar izzet ve şeref sahibiyiz. Ne kadar bilmiyorsak Allah katında o kadar izzetten ve şereften yoksunuz demektir.** Bilmek de amel etmek anlamında elbette. Yoksa istediğin kadar bil. Sadece İhlasla, Felak ve Nas'la namazı bitirmemek lazım. Namazımızı derinleştirmemiz lazım. Paralel gelişim inşaallah. İki kollu. İkisini birden kuvvetlendirmek gerek. Nefsim için de söylüyorum. İşte, *Vel Kuranil Hakim* bu demekmiş. **Hüküm veriyor, çok sıkı örülmüş bir bağı var. Yanlışlık yok ve ilmi her insana ait bir parça taşır.** Artık kafamıza yerleşmiştir diye inanıyorum inşaallah.

Şimdi üçüncü ayete geçiyorum:

***"İneke leminel mürselin."* Şüphesiz sen peygamberlerdensin.**

Resûl ve Mürsel kelimelerine bakacağız. *Mürsel*, gönderilmiş olan demektir. *Resûl* de haber getiren. Buradaki Mürsel kelimesiyle Allahu Teala, Peygamberimize bir şey söylüyor. Diyor ki **sen yalnız değilsin.** *Mürsel* demek Arapça bilen bir insanın anlayacağı şekilde senin kalabalık bir sülalen ve soyun var. Sen gönderilenlerden birisin. İlk kez gönderilmedin. Bu hadise defalarca yaşandı, diye bir teselli cümlesi içinde barındırıyor.

Yine Mürsel kelimesi müşriklere karşı o kendi kendine konuşmuyor ve siz onu istediğiniz kadar korkutun, dövün, sövün. Fark etmeyecek. Çünkü kendi kontrolünde hareket etmiyor. Onu gönderen birisi var ve benle muhatapsınız mesajını veriyor müşriklere. Bir kelime ile neler söylüyor Allah gerçekten.

Arapların da belagatleri çok kuvvetli olduğu için Kur'an bu kadar kuvvetli belagatte. Her bir dönemin peygamberi o dönemin mucizesiyle geliyor. Hz. Musa sihirle –çünkü onun döneminde en gündem olan konu sihir ve büyücüler- Peygamber Efendimiz (sav) kitapla –Peygamberimiz zamanında ise öne çıkan konu kelimeler ile sağlanan itibar, şiiir- Hem teselli cümlesi var hem de üzülmeye, seninle birlikteyiz. **Evet, seni anlıyoruz. Ama şimdi devam ediyoruz. Üzülüyorsan da yolda üzüleceksin.** Tamam, evet ağladın ama şimdi kalkıyoruz uyarmaya devam edeceksin. Yolda giderken ağlayabilirsin.

Şu çok güzel; Allah'ın şefkati ve merhameti çok yüksek. Hiçbir zaman peygamberlere neden zorlanıyorsun, sen peygambersin, sana melek gönderdim, bir kalk silkelen, omuzların hep yerde demiyor. Allah'ın hep şefkatle teselli ettiğini görüyoruz: *Seninleyiz. Üzülme. Şüphesiz yarın daha iyi olacaktır. Senin göğsünü genişletmedik mi? Seni yetimken bulmadık mı?*

Hiç şöyle demiyor: Yeter artık on yıldır anlatıyoruz yine üzülüyorsun demiyor. İnsan olarak düşün bizim kafamızda. Düşünün melek gönderiyor. Miraca çıkarıyor, ne mucizeler gösteriyor. Ama yine de bir an kaldığı oluyor peygamberlerin. Hz. Yunus (as) gidiyor mesela. Hz. Yunus gittiğinde bu durumun Allah'ı kızdıracağını düşünememiş. Ben elimden geleni yaptım. Bunlar dönmüyorlar. Allah'ın burada ona kızacağını hiç düşünmemiş. Ben yaptım elimden geleni diyor. Bakın bu kendi kendine hüküm vermek. Tanıdık geliyor mu? Mesela sen bunu yapıyorsun hayatında ya ben; orada bir laf dediysem bunun da bir sebebi var. Allah gördü yani. Hani öyle bir tavır var Hz. Yunus'un. Yaptım elimden geleni, daha da kızmaz zaten Rabbim. Oysaki Allah diyor ki **ben sana git dememiştim**. Ve tesbih edenlerden olmasaydı helak olacaktı. O da zaten direnmiyor hatasında.

Demek ki insan yeterince çabaladığında da kendi kendine karar veremezmiş. Hatta şöyle söyleyelim: **bir insan bir müminden hiçbir zaman vazgeçemezmiş**. Bunu buradan anlıyoruz. Evet, Allah çok şefkatlidir. Bunu niçin ekliyorum? Hayatımızda ameller ortaya koyarken, mücadele ederken, aynı imtihanla sürekli sınanırken yorulduğumuzda, sıkıldığımızda, ağladığımızda, bıktığımızda, bir köşede kaldığımızda **Allah'ı sinirlendirmiyor**. Diyor ki; **evet üzgünsün, üzülebilirsin**. Burada çok şefkatle yaklaşıyor. Bence bu çok tatlı.

Çünkü bir derdi bir insana on kere anlatırsanız artık yeter der, sıkılır. Oysa Allah senin için o meseleyi basit bulmuyor. Mesela Allah ne dertler, kederler, helâklar görmüş ama her insanın yükü kendine göredir, bir şeye sıkılıyorsan sıkılabilirsin kulum diyor. Bu seni üzüyorsa üzülebilirsin. **Bizleri küçümsemiyor, derdinizi küçümsemiyor. Bunalmanızı küçümsemiyor ve güçsüz kuvvetsiz bulmuyor. Üzülebilirsiniz ama yolda üzülün. Üzüntünüz amelden alıkoyuyorsa Allah işte burada sinirleniyor. Üzülebilirsiniz, bunalabilirsiniz ama harama sevk etmeyecek. Ettiği an orada işler değişiyor. Terk ettiğiniz an işler değişiyor. Korkabilirsiniz ama korkmanıza rağmen yapacaksınız, Allah'ın desteği sizinle. Bu yol yürünecek başka seçenek yok. Bunu kendinize söyleyin.**

4. "Ala sıratım müstakiyim." "Dosdoğru yol üzerindesin."

Bunun üzerinde çok fazla durmayacağım. Peygamberimizi tanıyan tanımayan herkesin bir şekilde doğru yolda olduğuna aslında şahitlik ettiğini söylemiştik. İlâhi bir hüküm olmasaydı bu kadar baskıya, zulme yürümezdi. Orada ona ilahi bir emir var, güç var. Peygamber sorumluluğu çok ağır bir vazife. Birinin ortaya çıkıp da meydanlarda bağrınayım, dayak yiyeyim, başıma pislikler dökülsün diye isteyeceği bir şey değildir. **Seçilebileceğin bir şey ancak.** Seçildikten sonra öğretilcek bir vazifedir. Zorluklarına rağmen yürüdüğün bu yol dosdoğru bir yol, unutma!

5. "Tenzilel azizir Rahim."

Tenzil, dinle demek. Yukarıdan bir şey geliyor demek. Yani benden değil. Benim kendi kendime erişemeyeceğim bir söz indiriliyor. Kur'an benim için böyle bir kitap. Durup dururken vahyi elde edemedim. Allah'ın ikrâm ettiği bir şey. Allah *tenzil* dediğinde **"Dinle çok önemli şeyler söyleyeceğim. Sana yukarıdan bir şeyler indiriyorum."** diyor. Vahyin yukarıdan indirildiğini gördüğünüzü hayal edin. Cebrail'in onu size bizzat söylediğini hayâl edin. **Kur'an'ı okurken her seferinde sanki Cebrail aleyhisselam bize bizzat anlatıyormuş gibi hissetmemiz gerekiyor. Hayâl edin, çok etkileyici olur. İşte Allah diyor ki *tenzila*, sana her seferinde yukarıdan geliyor ama sanki tekerleme okuyorsun haşa. Hiç o his yok. Hiç o farkındalık yok. Ama sana Cebrail getirdi bunları. Burada çok kıymetli şeyler söylüyoruz.**

"Azizir Rahim." *Aziz*, otorite sahibi olan ve saygı uyandıran. Patronum, üzerimde otorite sahibi olabilir. Çünkü paramı veriyordur. Ama o kadar ahlaksız bir adamdır ki ona hiç saygı duymuyordum. Bazen de bir insana çok saygı duyarım. Mahalledeki yaşlı bir amcaya mesela ama benim hayatımda hiçbir otoritesi yoktur. Fakat ahlaklı olduğu için saygı duyarım.

Allah kendisine *"el-Aziz"* derken hem otoriteyim hem de bütün saygıyı hak edenim demek istiyor. O **yüzden "*tenzila*" dediğimde, bir ayet okuduğumda hem el pençe durman gerekiyor, hemen itaate geçmen gerekiyor hem de söylediğim bütün emirlere derin bir saygı ve bağlılıkla yaklaşman gerekiyor. Çünkü ben hem en büyük ahlâka sahip olanım, ahlâkı yaratanım hem de bütün otoriteyi hak edenim. Çünkü hayatını düzelterek kuralları ben koydum. Seni ben yarattım. Hem otorite hem saygınlık *El Aziz*. Ve Aziz olmak isteyen, saygı duymak isteyen, girdiği yerde herkesin hoş geldin demesini isteyen, girdiği yerde fark edilmek isteyen bunu ancak Kur'an'la sağlayabilir** diyor Allahu Teala.

Bazen bir yerlerde sizi kimsenin fark etmediği olabilir. Bu durum sizi incitebilir. Allah diyor ki: *"Ben seni fark ediyorsam sen izzetli olansın."* Bir sahabe vardı, kimse tanımıyor sahabelerin içinde. O ölüyor ama insanlar fark etmiyor. Peygamber

Efendimiz (sav) soruyor, o nerede, diye. Çünkü Allahu Teala ona bildiriyor. Onu bulun. O vefat etti. **O cennetliklerdendi, Allah için izzetli biriydi.** Allah diyor ki "O benim kıymetli bir kulum onu sen yıkayıp kefenleyeceksin." Allah Resûlu (sav) bundan sonra o kulu hep hayırla anıyor. **Yokluğu fark edilmeyen birisiydi ama Allah diyor ki ben fark ettim. Ve senin onunla ilgilenmeni istiyorum. Bakın şimdi de biz onu anıyoruz. Allah birisine izzet kazandırdığında asırlar sonrasında yine bir sofrada hatırlatıyor. Ama Allah'ın izzet kazandırmadıkları geçen sofralarda yüksek yüksek ağırlandırken bugün kimse hatırlanmıyor.**

O yüzden Allah'ın izzet kazandırması çok kıymetli. Eğer Allah izzet kazandırdıysa ama bugün suratınıza kimse bakmıyorsa, Allah'ın tarafındasınız artık merak etmeyin. Ama insanlar içinde izzetli sayılmak için Allah'ın kurallarını çiğneyebiliyorsanız izzetsiz bir insansınız. İnsanlar istediği kadar size izzet duysun Allah katında izzetsiz bir insansınız demektir. El Aziz hem otorite hem izzet sahibi. Tenzili bana El Aziz olan Allah indiriyor.

Er-Rahim esmasında Peygamber Efendimiz'i (sav) hatırlatıyor Allahu Teala. O çok merhametli bir Nebî. Sıratı müstakimi doğru yolu, vahyi, etkileyici bir biçimde alabilmem için **hem mesajın doğru olması hem de elçinin doğru ve merhametli olması lazım.** Allahu Teala'nın bugüne kadar gönderdiği bütün kutsal kitaplarda, vahiylerde, ayetlerde hükümler var. Onları getiren peygamberler hep merhamet üzereler. Allah emirlerini merhametle yoğurarak kullarına ulaştırıyor. **Dolayısıyla birine hüküm bildireceksek kendi kalbimize de önce merhametle bildirmemiz gerekiyor. Ama bu merhamet bana taviz verme hakkını vermiyor. Merhametle tavizi aynı yere koymayın. Merhamet başka bir şey, taviz başka bir şeydir.**

Sadakallahul Azim.

Allahümme Salli Ala Seyyidina Muhammed.

*Hakîm olan Kur'an ifadesini kısaca yeniden vermek istiyorum:

1- Kur'an ilim doludur. İlim ise ancak farkında olanlar tarafından takdir edilir. İlime minnettar hissetmek için kendisiyle bir bağlantı bulmak ister insan. Kur'an'daki ayeti kerimeler ise hayatımızın her bir dönemine dair bilgiler taşır. Bizi ilgilendirir, bu kitabın ilmi bize çözümler sunar. Tamamen ihtiyacımız olanı verir.

2- Kur'an hükmeder, hüküm verir. İnsan gelişirken yargıları da sürekli değişir. Kur'an ise her döneme aynı cümleler ile seslenir, zamansız bir kitaptır, hükümleri sabittir. Dönemlere göre değişmez. Kur'an konuştuğu zaman çekinmez, hükmünü söyler, gelen

tepkileri umursamaz. Otorite sahibidir, çekinmeden hükümlerini tekrar eder, hatırlatır.

3-Kur'an muhkemdir. Bütün unsurları birbirine mükemmel şekilde örüntülü ve bağlantılıdır. Kuvvetli bir örgüye, sisteme sahiptir, ihkâmdır. Kur'an'ın buyrukları ile Peygamberimizin söz ve davranışları da birbiriyle uyum içindedir.

Hüküm veriyor, çok sıkı örülmüş, hiçbir hata yok, ilmi bütün âlemleri kapsar. Bunca ilim bir beşere ait olamaz. Uydurulmuş olamaz. Bir insan bunu ömrünü de verse sağlayamaz. **Öyle cümleler ki zamansız olsun ve her nesil için hayat programı oluştursun. Ancak Allah'ın kitabı sağlar bunu. Öyleyse "Oku!"**